

ஸ்ரீ திரிபூசுந்தரீ ஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌலீசுவராய நம:

ஆர்யதர்மம்.

நல்லகர்ப்பத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பவன் ஒருபொழுதும்தூர்க்கி அடையமாட்டான்” என்று பகவான் உபதேசித்திருக்கிறார். அவனுக்கு அவ்வப்பொழுது தோண்றுவதெல்லாம் நல்லகார்யமாய்விடமாட்டாது. சுருதின்மிருதமுதலிய பிராமண நூல்களால் அவனுலுக்கு ஏற்றவாறு செய்யவேண்டியதாக விதிக்கப்படுவதே நல்லகார்யமாகும் என்று ஆர்யர் கொண்ட கருத்து. இந்த நல்லகார்யத்தையே எக்காலத்திலும் எல்லாஜனங்களும் அனுஷ்டித்தார்கள். அல்லது அனுஷ்டிப்பார்கள் என்று சொல்லிவிடமுடியால்தனும் பெரும்பாலும் பூர்வயுக்கனில் சுருதிலிலி தாசாராத்தை எல்லோருமே அனுஷ்டித்துவத்தார்கள் எனத் துணிந்து சொல்லலாம். ஆனால்சில் ஆளாப் பிரகிருதிகள் வேதவிலித்தைத்தைசெய்தும், சீலமில்லாமையால் போக-ஹிம்ளாப்பிரதானர்களாய் புருஷார்த்தப் பிரஷ்டர்களானார்கள். அப்படியுள்ளவர்களும் ஒருசிலரேயாவார்கள். தற்காலத்திலோவெளில் கலிமதிமையால் பெரும்பாலும் எல்லோருக்கும் “விவதியாசையேசிந்தது, விவதியபோகமே பெரிய புருஷார்த்தம். பரலோகம் என்பதே கிடையாது. ஒருக்கால் அது இருந்துவிட்டாலும் தேசஸேவை செய்வதினாலேயே - தாழ்த்தப்பட்டவரைத் தாக்குவதனாலேயே - சில உயர்தாவகுப்பாரைகளுக்குவதாலேயே சுயமாகவே அதுகிடைத்துவிடும்” என்று தோன்றியிருக்கிறது. சீலத்தில் பிரியப்படுவார் யாருமில்லை. வகுப்புவாதத்தை விலக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே அதைப் பலவித்ததிலும் விரித்துவருகிறார்கள். சாஸ்திரமுறையில் நான்கேவர்ணாம் - நான்கே ஆசிரமம் வகுக்கப்பட்டது. இப்போதோவெளில் அதையழிக்கத்தலையெடுத்தவர் கற்பித்துக்கொண்ட வகுப்புப் பிரிவினைக்கு அளவேயில்லை. ஆர்யஸமாஜம் - ப்ராம்மஸமாஜம் ராமகிருஷ்ணாலோம். ப்ராம்மணரல்லாதார்க்கட்டம் - காங்கிரஸ்கூட்டம் சுயமரியாதைத்சங்கம் - இராஜ்யச்சங்கம் முதலிய பலவகுப்புக்கள்பிரிந்து விரிந்துவிட்டன. இவைகளின் உட்பிரிவங்களுக்குக் கணக்கேகிடையாது. இவ்வளவுவகுப்புக்காரர்களும் ஒருவர்போனவழி மற்றவர் நடப்பதில்லை. ஒருவர் சொல்லை மற்றவர்கேட்டதில்லை. எல்லோரும் பொதுநன்மைக்கு உழைப்பதாகவே பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். உயர்தா வகுப்பாரைப் பழிப்பதிலும் ஆழிப்பதிலும் இவர்களுக்கெல்லாம் அபிப்பிராயபேதமில்லை. அதற்காகப் பலவித்ததிலும் பிரயத்தனம் செய்துவருகிறார்கள். இந்த ஸங்கடத்தில் ஸநாதன தர்மிகள் மொனம் சாதிப்பது சரியாகாது. ஆங்காங்கு ஸனுதனதர்மஸைப் கூட்டவேண்டும். ஸாத்துவிகழுமைறையில் ஸாத்துவிக் தர்மத்தை போதிக்க வேண்டும். சீலத்தை ஆசிரயிக்க வேண்டும். எல்லோரும் ஸனுதன தர்மத்தில் ஒருமைப்படவேண்டும். ஒருவருக்கும் துரோஹும் செய்யக்கூடாது. எல்லோரும் கேஷமத்தை அடைய வழிதேடவேண்டும். யாவரும் புகழும்படியான கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். பரஸ்பரம் துவேவத்தைப் பாராட்டாமல் ஒற்றுமைப் பட்டு கேஷமத்தையடையவேண்டும். சுபம்.

பத்திராதிபர்,

வெஷ்யாராய்யாய்யுலை

ஆர்யதார்மம்.

ப்ரஜாபதி-ஞாமார்க்கழிமூவர்

“ஷாமிரமமமமமமமமமலை”

சிலம் சிறந்த சாதனம்.

சிலமொன்றிருந்தால் ஸர்வமும் கைகடிவரும். அது ஒன் றில்லாவிடில் எதிருந்தும் பயன்படாது. இதைப்பற்றி பாரதம், சாந்திபர்வம் 124-வது அத்தியாயத்தில் விரிவாகக்கறப்பட்டிருக்கிறது. தம்புத்திரர்—“தர்மம் முதலியவைகளுக்கு சிலமே மூலமென்கிறார்களே! அதன் சொருபத்தையும், அதைப்படைய உபாயத்தையும் அறியிரும்புகிறேன். சொல்லவேண்டும்”—என்று பிழ்மாசாரியரைக்கேட்க, அப்பெரியாரும் சொல்லத் தொடங்கினார்—தர்மபுத்திரா! சீ இந்திரப் போஸ்தத்தில் தம்பிமார்களோடு மயன் செப்துதொடுத்த யணிமயமான திவ்ப ஸபையில் சிறந்த செல்வத்துடன் சீராகவாழுங்குவருவதைக்கண்டு ஸஹிக்காமல் தூர்போதனன் தயிப்பதைப்பார்த்து திருத்தாஷ்டரர்—“குழந்தாய்! ஏன்றிக்கிறோய்? என்னகுறைவு? ஸகலஜூச்வர்வழும் உனக்கு கிடைத்திருக்கிறதே! நாற ஸஹோதார்களும் கிங்கர்களாவிருக்கிறார்களே! பந்துக்களும் ஸநேஹிதர்களும் கொண்டாடுகிறார்களே! பட்டாட்ட உடுக்கிறோய். பரமான்னம்புகிக்கிறோய். படை சூழச்செல்கிறோய். ஒரு குறைவுமில்லையே! என் வருத்தைப்படுகிறோய். காரணத்தைக் கூறுவாயாகில் அதைப்போக்க வழிக்குறிக்கிறேன்”—என்றுகீட்டார், அப்பொழுது தூர்போதனன்—“பதினூரிம் பிராம்மணர்கள் தர்மபுத்திரான் பந்திபில் தங்கப்பாத்திரத்தில் அருசுவை ஆண்ணத்தைப் புசிக்கிறார்கள். மணிமயமான ஸபையின் அழகும், கிங்காரத்தோப்பின் சிறப்பும், சதுரங்க ஸௌன்யத்தின் சாதார்யமும் பார்க்கப்பார்க்க ஸஹிக்கமுடியவில்லையப்பார. ஆந்தச்செல்வம் எனக்கு எப்படிக்கிடைக்க்கும்” என்று கேட்க திருத்தாஷ்டரர்—“குழந்தாய் தர்மபுத்திரனைப்போல் தரணிபிலிருக்க வேண்டுமாயின் அவனைப்போல் சிலவானுயிரு. தர்மனைப்போல் வாழலாம். அனுலூக்குமேலுமிருக்கலாம். சிலத்தால் மூவுலகை

யும் ஜபிக்கலாம், சீலவான்களுக்கு ஸாதிக்கக்கூடாத கார்யமொன் ருமில்லை. மாந்தாதா நாபாகன் முதலிய முன்னோர்கள் சீலத்தா வேயே சக்கிரவர்த்திகளாயும், கீர்த்தியான்களுமரபிருங்தர்கள். அவர்கள் குணத்திற்கீடுபட்டு பூமிதேவி சுயமாகவே வந்தாள்’ என்றார். அந்த சிலத்தை அடைவதெப்படி என்றுகேட்ட தூர் யோதனதுக்கு பிரஹ்லாததுக்கும் இந்திரனுக்கும் சேர்ந்ததைச் சூறானார்.—அதாவது பிரஹ்லாதனென்றும் பக்தசிரோமனி பரம சிலமுள்ளவனுக் கிருந்தபடியால் திரைலேரக்கிய ஸர்மாஜ்யத்தை யும் அடைந்துவிட்டாராம். இந்திரனுடைய ராஜ்பழுமிவர் அகின மாய்விட்டதாம். அப்பொழுது தீண்தலையையடைந்து தேவேங் திரை பிரஹ்லஸ்பதிபகவானைக்கேழ்க்க அன்றாரும் சிலத்தின் மறிய மூடியால் அப்படி சேர்ந்ததையும் அந்தசிலம்வேண்டுமானால் பிரஹ்லாதனிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதையும் சொல் வக்கேட்டு தேவாஜுனும் பிராம்மணரூபந்தரித்து பிரஹ்லாதரிடம் சிடலுபிருந்து அவருபதேசித்த சிலத்தின் சொருபத்தையும் அதனால் திரைலேரக்கிய ராஜ்பத்தையைடைந்ததையும், பிராம்மணர்களிடம் அவருக்கிருந்த பக்தியையும், அவர்களது உபதேச அமுதமொழிகளால் கிடைத்த ஞானத்தையத்தையும் விஸ்தாரமாகக் கேட்டுக்கொண்டு சிசுருஷை செய்துவந்தார். சிசுருஷையால் சுந்தோஷப்பட்ட பிரஹ்லாதர் பிரஷணரூபியான இந்திரனைப் பார்த்து வாண்டேட்டுக்கொள்ளும்படிசொல்ல—இதுவரைசெய்த உபதேசமே பெரிய வரணுயிற்றே அதுவே போதுமென்று இந்திரன் சொல்லியதையும் கொமல் அவசியம் ஏதாவது வரனை நீங்கேண்டிக்கொள்ளவேண்டும். அதுவிடையத்தில் எவ்விதயோசனையும் செய்யவேண்டாமென்று மீண்டும் பிரஹ்லாதர்சொல்ல, தேவேந்திரன்—“தம்முடைய சிலம்புமுவதும் என்னிடம் வந்து விடவேண்டும்” என்றுவேண்டினான். பிரஹ்லாதர் ஸத்தியத்தை விடமுடியாமல் வருத ததப்பட்டு அதைக்கொடுத்துவிட்டார். உடனே வரிசையாய் ஒன்றான்பின் ஒன்றாக தர்மம், ஸத்தியம், நன்னடத்தை, பலம், ஸ்ரீதேவி இவர்கள் உருவெடுத்துக்கொண்டு பிரஹ்லாதர் தேஹத்தினின்றும் வெளிப்பட்டார்கள். ஒவ்வொன்றும் வெளிப்படுகையில் நீயார் என்று கேட்பார். அததுவும் தன்தன் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு வெளிப்பட்டபின் கடைசி யாக ஸ்ரீதேவி

ஷர்வ: சுத்ய தथா வृத்த வல்சைவ தथாஶிஹம् ।
ஶிலமூலா மஹாபாக்ஷா சுதா நாஸ்தியந சங்ஶய: ॥

என்றால். பிறகு வாம்பெற்ற அந்த தேவாராஜன் சிலத்தின் மஹி மையால் ஸாம்ராஜ்யத்தையடைஞ்து சுகமாயிருந்தார். அதுபோல துர்போதனு! சீயும் சிலவானுயிருப்பாயானால் ஸாம்ராஜ்யத்தை அடைவாய் என்றார் திருதாஷ்டர், உடனே துர்போதனன் சிலமென்றால் என்ன— என்று கேட்கும்பொழுது

அட்ராஹஸ்வர்஭ூதேபு கர்மணா மனसா ஗ிரா ।

அனுப்ரஹ வாந்ச ஶிலமேதத்பஶஸ்யதே ॥

“எல்ல, பிராணிகளிடத்திலும்மனோவாக்காயங்களாகிபதிரிகாணங்களாலும் தூரோஹமில்லாமலிருப்பதும், அனுக்ரஹபுத்தியும் தான் மும் சிறந்த சிலமாகும்” என்று சுருக்கிச்சொன்னார். இதில்—
யத்யஶிளா நூபதே பிராப்துவந்தி இயிஂ கவசிது ।

“சிலமில்லாதவர்களும் ஸ்ரீயை அடைகிறார்களே! சிலம் ஸர்வக காரணமென்றவெதப்படி” என்று சங்கைசெய்துகொண்டு அதற்கு பரிஹராமாக—

ந முஞ்ஜதே சிரீ தாத சமூலாஶ பதந்த தே ।

“நீண்டகாலமவர்கள் ஸ்ரீயை அனுபவிக்கமரட்டார்கள். சிலமில்லா மையால் ஸமூலமாயமிக்குவிடுவர்கள்” என்று திருதாஷ்டர் உபதேசித்து முடித்தார். அச்சிலத்தையே சீயும் பிராதாக்க ஞடன் பின்பற்றிநடந்துகொண்டுவா என்றார்மபுத்திராருக்குபீஷ் மாசாரியார் உபதேசித்தார். யாவரும் அந்த சிலத்தை யாசிர யித்து சிரேயென்ஸையடைவாராக, சுபம்.

பத்திராதிபர்:

மத்வாவதாராத்புதலீலாரகஸ்யங்கள்

(996-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

மாத்வர்கள் பிஷ்டபசுவினால் யாகமசெய்கிறார்கள் என்பதையும் அவ்விதம் அவர்கள் செய்வது உசிதம்கான் என்பதையும் ஸ்ரீமான்

வேங்கடாத்வரி சிசுவகுன்னதர்சம் என்னும் கிராத்தத்தில் கூறி பிருக்கிறார். அதாவது—

एकादश्यां कालयोर्हेमहानादेषामाग्लौकिकस्वं यदागात् ।

तस्मादेषां व्यर्थ्यहिंसानिवृत्यैस्यादुत्कृष्टः पिष्टपश्चादरोपि ॥

‘வேநத்தில் பிரத்யக்ஷமான பசுவினால் பாகம்செய்யும்படி விதித் திருக்க அதையும்விட்டு மாத்வர்கள் பாகத்தில் பிள்டபசுவை ஆதரிப்பது சிலாக்கம் தான். ஏனெனில் பசுவின் வைபழுதவிய அங்கங்களை ஹோமம்செப்பவேண்டியது சாஸ்திரீய ஸ்மீக்காரங்கள். அதையாக ஆறுவனீயம் முதலிய அக்னியில்தான். சமையல்கள்டிட்டு அக்னிபோலொத்த லெளிக்காக்கினியில் செப்பக்கூடாது.

அவ்விதம்லெளிக்காக்கினியில் ஹோமம்செய்தால் பசுவை வதம்செய்து அதன் அங்கங்களை ஹோமம் செய்ததாலுண்டான பயனில்லை. வினாக்கப் பசுவைதந்திசெய்வதால் பாபந்தான் ஸம்பவிக்கும். மாத்வர்களுடைய யாகத்தில் உள்ள அக்னியோ லெளிக்காக்கினிதான். ஏனெனில் ஒருக்காலம் ஹோமம் செய்யாமல் இருந்தால் ஆறுவனீயம் முதலிய நித்யம் தார்யமாயுள்ள அக்னிலெளிக்காக்கியாக ஆய்விகிடுறது. என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மாத்வர்களோ ஏகாதசியன்று ஸ்நானம்ணக்தியை விட்டு நூயின் ஆராதனம் என்னும் மூன்றுக்கமங்களைத்தவிற மற்ற அக்னிலேஹாத்ரம் சிராத்தம்முதலிய கர்மங்களைச்செய்கிறதில்லை; ஆகையால் அன்று பிராதக்காலம் ஸாயங்காலம் இரண்டுகாலங்களிலும் அக்னியில் ஹோமம்செய்யாததால் அவர்களுடைய அக்னி லெளிக்காக்கியாக மாறிவிட்டது. ஆகையால் அவர்கள் பிள்டபசுவை ஆதரிப்பது “த்தமம்தான்” என்று. இவ்விதம் மாத்வர்கள் செய்யும் பிள்டபசு யாகத்தில் பசு ஹிம்ஸையின் பிரஸ்க்கியே இல்லாததால் பாகத்தில் பசு ஹிம்ஸையால் தோஷம் உண்டோ என்று சங்கித்துக்கொண்டு தோஷமில்லையென பரி ஹாரம் சாஸ்திரங்களில் செப்பவேண்டியது மாத்வர்களுக்கு அவச்பமேயில்லை. ஆகையால் திருச்செங்காட்டாங்குடி என்னும் கோத்திடத்தில் பூர்வகாலத்தில் சிறுத்தொண்டாராயனர் என்னும் பக்தர் தன்னைப் பரீக்ஷிக்கவந்த பகவானுக்குத் தனது பிள்ளைய கரியாக்கிட சமையல்செய்த வைபவமாகிய ஜதிற்யத்தை வெளி

யிட மாகினால் பிள்ளைபோல்செய்து அதைக்கரிபண்ணி பகவர் ஆக்கு சிவேதனம்செய்து உத்ஸவத்தைக் கொண்டாடுவதுபோல ஏம், ஸ்ரீராமலூர்த்தியின் சரித்திரத்தை உலகத்திற்கு அறிவிக்க நாடகசாலையில் ராமவேஷம் தரித்துக்கொண்டு நடர்ங்கள் அபிஷபம் செய்வதுபோலவும், பெண் குழஞ்சைகள் மாப்பாக்கிமண்கல் மண்பாத்திரங்கள் முதலியதை வைத்துக்கொண்டு பெரிய பெண்ணர்களைப்போல் தாழும் சமையல் செய்வதும் சாப்பிடுவதுமாகிப பாவளையைக் காட்டுவதுபோலவும் அத்தவதிகள் விசிஷ்டாத்தவை திகள் முதலியவர்கள் யாகம் செய்வதுபோல் துவக்கினாலும் மாவினால் பசுசெய்து யாகபாவளைப்பக்காட்டுவது உணவுப்பிரிவித்த மான விழுபம். இவ்விதம் அவர்கள் பிரத்யக்ஷமான பசுவை உபயோகிக்காமல் பிள்டபகளை உபயோகம் செய்யும்படி கேட்டது. அந்தங்கத்தில் மத்துமதம் சார்வாகமதமானதால் வேத பாற்பதைப் பிரத்தியால் தனக்குப் பெளத்துமதம் அபிமான பாத்ரமானதால் பெளத்துமாக கொள்கைப்படி யாகத்தில் பசுஹிம்ணைக்டாதானபடிபாறும் தான்கொண்ட பிரச்சன்ன சார்வாகாலைக்கிற்கு அனுகூலமாக வெளிக்கு யாகம் மாத்திரம் செய்கவேண்டியது அவச்யமானதாலும் என்பது துவக்கதமத தத்துவங்களை ஆர்ப்பதுபார்க்கும் புக்கிமான்களுக்கு ஸ்பஷ்டமாய்வெளியாகும் விழுபம்.

மேலும் துவக்கதம் அந்தங்கத்தில் பெளத்துமதத்தில் அபிமானங்கொண்டது என்னும் கூறுவீபம் தத்காலம் ஸ்ரீ உத்தாதிமடத்தில் புத்தாஜியந்தி தினத்தில் புத்ததேநுருக்குப் பூஜை முதலியது சாட்டத்தை பிரத்யக்ஷமாகப்பார்த்த பெரியோர்களுக்கு உள்ளங்கை கெள்விக்கவிபோல் ஸ்பஷ்டமாய் புலப்பட்டிருக்கும். ஆனால் ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணசார் செய்த உபன்யாஸ சுருக்கத்தில் புத்தகாக்கொண்டாடினதற்குக் காரணம் வேறு கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த காரணத்தைக்கொண்டு மத்வத்தைம் கைத்துக்கம் பெளத்துமதாபிமானமில்லாதவென சிரீக்காக்டாது. கீழ்க்காட்டிய காரணங்களால் அந்தங்கத்தில் மத்துமதம் பெளத்துமதாபிமான மூள்ளதே. ஆனால் மத்துமதம் வெளிக்கு வைத்துக்கொண்டு வேலோட்டிருப்பதால் கைவறிக் கொஷ்டியில் தனது பெளத்துமதாபிமானம் வெளியாகவும் கூடாது. அந்தங்கமாகப் பெளத்துமதத்தை அபி

மாணிக்கவும் வேண்டும். அதற்காகவே வைத்திக்கோஷ்டிக்கு வேறு காரணங்காட்டி பெளத்தமதாபிரனமில்லாததுபோல் அபினியித்து அந்தாங்கமாகப் புத்ததேவருக்கு ஷோட்சோபசார பூஜை ஒழுங்காக நடத்தப்பட்டது என்பதை என்னமறைத்தாலும் புத்தி மாண்கள் அறியாமலிருக்கமாட்டார்கள்.

இதற்கு உதாஹரணமாகச் சிவபக்தவிலரசத்தில் சாக்யநாதர் என்றும் பக்தருடைய சரித்திமொன்றுண்டு. அது வருமாறு—சாக்யனாதர் என்றும் புத்தமதத்தைச்சேர்ந்த ஒருவர் சங்கபுரமென்றும் சிவகோஷச்சிராத்திற்கு ஸமீபத்திலிருக்கும் பெளத்த நகூத்திலுள்ளவர். பெரியோர்களின் மூலம் பாமசிவனது மஹிமையை அறிந்து அவரிடத்தில் அதிகபக்தி உள்ளவாய்ச் சிவபூஜை செய்யக்கூடுதித் தனது பெளத்தமத்தர்களாகிய பங்குகளுக்கு அது இஷ்டப்படாதானபடியால் பறவிரங்கமாகச் சிவபூஜைசெய்யப்படும்யான்மால் வெளியில் அவர்களுக்கு அனுகலமாக நடப்பவர்போல் அபினியித்து அந்தாங்கமாகச் சிவபூஜை செய்யங்கினைத்து விழுதி ருத்ராக்ஷங்களைத் தரிக்காமலே பிரதிநியும் காலையில் நடியில் ஸ்நாநம்செய்துவிட்டுப் பஞ்சாக்ஷாத்தை மனதாலேயே ஜபித்துக்கொண்டு சங்கபுரம்போய்ச் சிவஸங்கிதியில் நின்றுகொண்டு மனதாலேயேயகமல்க்கித்தும்பஞ்சாக்ஷாத்தை ஸ்மரித்துக் கல்லுகளையே புஷ்பமாகப்பாவித்துச் சிவனது சிவலில் எரிந்துகொண்டே வந்தார். அதனால் பெளத்தர்கள் மிகவும் ஸ்தோஷப்பட்டு அவரைக்கொண்டாடினார்கள். சாக்யனாதர் இவ்விதம் தவறுமல் பிழிதினமும் சிகாராதனம்செய்து வருங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமசிவனது பரீஷக்காயினால் ஒரிடத்திலும் கல்லு அகப்படயல் தனது விருந்துப் பங்கத்தை அடையும் படி நேரிடவே தனது சிரஸ்ஸையே தூணில் முட்டிக்கொண்டு பிடிங்கி பகவானுடையசிரவில் எறிய என்னிப் பிரகிருதிக்கவே ஆப்யங்தரமான பக்தியில்மாத்திரம் பிரியப்படுபவரும் பாறுபாடும் பரங்களை ஆபேஷிக்காதவருமான பரமசிவன் உடனே ஆகிரப்பித்து அவனாத்ததெத்து அவருக்கு முக்கி கொடுத்தருளினான்று சரித்திரம். இந்த சாக்யனாதரைப்போலவே அவருக்கு மாறுதலாக வைத்திகமதத்தில் பிறந்து வைத்திக கோஷ்டியின் த்ருப்திக்காக வேறுகாரணங்களைக்காட்டி பெளத்தமதப்பற்றில்லாதது போல் அபினாயித்து அந்தாங்கமாக மத்வமதத்தில்கடக்கும் புத்தி

தேவாராதன வைபவத்தைக் கண்ணுல் பார்க்கும் எந்த புத்தி மானுக்குத்தான் அதன் உண்மை விளங்காமல்போகும். ஆகையால் துவைதமதம் பெளத்தமதாயிஙானமுள்ளது என்பது அசைக்கமுடியாத விஷயம் துவைதமதம் பெளத்தமதப்பற முதலுள்ளது என்பதற்கு இன்னும் அநேக காரணங்களிருக்கின்றன, அவற்றை விரிக்கில் பெருகும். ஆகையால் மற்றுமோர் ஸமயத்தில் அவற்றை விளதாயாகவிரிப்பார். இத்துடன் இந்த இரண்டாவது ரஹஸ்யத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளுகிறேன், அடுத்த ரஹஸ்யங்கள் அடுத்த ஸஞ்சிகையில் வரும். சுபம்.

போலகம் ஸ்ரீ. பிரீராம சாஸ்திரி,

ஓம்:

தஞ்சை ஜில்லா பிராய்யண மஹாவஸ்தை,
குட்பகோணம்.

1930-இந் ஜூலையீ 1-இ முதல்

1931-இந் அக்டோபர்-மீ 31-இ முடிய

இரண்டாம் வருஷத்திய ரிபோர்டு.

சென்றங்குசு அக்டோபர்-மீ 12-யில் தீர்க்கம் ராஜாபகதூர் G. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் M. L. A. அவர்கள் தலைமையில் நடந் தேவிய வருடாந்திர பொதுக்கூட்டத்தில் பிரமஸ்தீ திவான்பகதூர் V. K. இராமானுஜாச்சாரியார் அவர்கள்சபைஅக்கிராஸனாகவும் பிரமஸ்தீ R. சுவாமிநாதய்யர் B. A. L. T. அவர்களும் பிரமஸ்தீ தாதாசார்ஸ்வாமி அவர்களும் உப அக்கிராஸனர்களாகவும் பிரமஸ்தீ T. மஹாவிங்கய்யர் கார்யதர்ச்சியாகவும், அக்னி ரஹுத்ரம் பிரமஸ்தீ கோபாலதேசிகாச்சார்யார் அவர்கள் உபகாரியதரிசியாகவும் பிரமஸ்தீ சேங்காலிபுரம் T. ஸ்ரீநிவாஸய்யர் B. A. B. L. அவர்கள் பொக்கிஷதாராகவும்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நிர்வாக காரியகமிட்டி அங்கத்தினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஸபை மேம்பார்கள்:—

சென்ற வருஷம் தீர்க்காரில் (1930-இந் மேமீ 31-இ ஜூன்-1 மீயில்) நடத்தப்பட்ட சென்னை மாகாண ப்ராம்மணர் மஹாநாட்டில் பிரதிநிதிகளாக இருந்த 357 பெரும் ஜில்லா சபை

அங்கத்தினர்களானார்கள். தவிர நாளதுதேதி வரையில் 135 அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்திருக்கின்றனர். ஆக 492 அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்றனர். ஜில்லாவில் திருவிடைமருதூர், நாகபட்டணம் மெலட்டூர் இவ்விடங்களில் பிரத்யேகமான பிராம்மண ஸநாதன தர்ம சபைகள் எற்பட்டு நடந்தேறிவருகின்றன.

மீட்டிங்குகளும் உபன்யாஸங்களும்:—

இந்த ரிப்போர்டுக்குள்ளடங்கிய காலத்தில் பொது ஜனக் கூட்டங்கள் 28-ம், நிர்வாக காரியமிட்டிக்கூட்டங்கள் 2-ம் நடந்திருக்கின்றன. இவைகளில் முக்கியமாக பாலிய விவாஹத்தடை சட்டத்தை ஏத்துசெய்யவும், தீண்டத்தகாதவர்கள் ஆலயப்பிரவேசம் முதலியதர்மவிருத்தமான கார்யங்களைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்கவும், பொதுஜனங்களை ஒற்றாமையுடனிருந்து பரடுப்பது வேண்டுமென்றும், காங்கிரஸ்-ம், சர்க்காரும் இம்மாதிரியான தர்மானுஷ்டானமத சம்பிரதாயங்களுக்கு விரோதமான இயக்கங்களுக்கு ஆதாரவளிக்கக்கூடாது என்றும், பொது ஜனங்களையும் ஜாங்கிரஸ் தலைவர்களையும், சர்க்காரையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். 21 உபந்யாஸங்கள் மதஸம்மந்தமான அரிய பெரிய விஷயங்களைப்பற்றி நடந்திருக்கின்றன. அதன் விவரம் இதனாடியில் கண்டிருக்கிறது.

இந்த ஜில்லாவில் மகாநாடுகள்:—

இந்த ஜில்லா 3-வது பிராம்மண மகாநாடு மன்னார்குடியில் 1931-ஆம் மார்ச்-மீ 21, 22-களில் திருவாங்கூர் பெண்வன் திவான்பேஷ்கர் பிரமஸ் N. சுப்பிரமண்ய அய்யர் அவர்கள் தலைமையில் கூட்டப்பட்டது. மகா-ா-ா-ஸ் K. S. சிவசுப்பிரமணிய அப்பர் M. I. C. அவர்கள் மிக்க சிரத்தையுடன் மகாநாடு கிக்கு விஜயம் செய்திருந்த பிரதிதித்துவின் போஜன வசதியை கவனித்து ஆதாரவு அளித்தார். தஞ்சாவூர் அட்வகேட் பிரமஸ் G. V. வெசுந்மணகாஸ்திரிகள் அவர்களின் முபற்சியின்பேரில் தஞ்சாவூரில் 1931-ஆம் மே-மீ 10-ாம் தேதியன்று கும்பகோணம் மஹாமஹோபாத்யாய பிரமஸ் யஞ்சுஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களின் அக்ராஸனத்தின்கீழ் ஓர் மகாநாடு நடத்தப்பட்டது. அதற்கு இச்சபையிலிருந்து பிரதிதித்துவ சென்றிருந்தனர்.

இதற்குல்லாவில் மகாநாடு, (மாகாண மகாநாடு):—

1931-ஏப் அக்டோபர்மீ 24வது வட ஆர்க்காடு ஜில்லா சித்தாரில் சென்னை மாகாண ஸநாதனத்திற்கும் மகாநாடு, நெல்லூர் அட்வகேட் பிரமஸ் A. S. கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் அக்கிரா ஸனத்தின்கீழ் நடந்தேறிபது. ஆந்திரதேசத்திலிருந்தும் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் பிரதிகிதிகள் சென்றிருந்தனர். இச்சபையிலிருந்தும் பிரதிகிதிகள் சென்றிருந்தனர்.

ஸபையின் வரவு செலவு:—

12—8—30ல் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட கணக்குப்படி சென்ற வருடம் மாகாண மஹாநாட்டில் செலவழிக்கப்பட்டது போக பாக்கித் துகையும், பிராம்மண மஹாஸபையில் சென்ற வருடம் செலவழிக்கப்பட்டதுபோக பாக்கியும் ஆக கூடுதல் ரூ 1110—5—7வுடன் இரண்டாம்வருடம் ஆரம்பமாகியது. வட்டியில் ரூ. 37—13—1ம், சந்தாவில் ரூ. 77—5—6ம், ஆக ரூ. 115—2—7 வரவு வந்திருக்கிறது. செலவு ரூ. 576—5—9 போக பாக்கி பாங்கியில் இருப்புச்துகை ரூ. 632—3—10. பொக்கிஷ்தாரிடம் இருப்பு ரூ. 16—14—7.

இச்சபையின் கணக்குகளைப்பரிசீலனை செய்து வாவு செலவு இருப்புப்படி தயாரித்துக்கொடுத்த பிரமஸ் G. V. வெங்கட்டராமய்யர் B. A. B. L. அவர்களுக்கு இச்சபை விசேஷ நண்றிபாராட்டுகிறது.

முடிவுரை:—பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினால் இந்தசபை மேற்கொண்ட ஸத்காரியம் இன்னும்விசேஷமாயும் விஸ்தாரமாயும் நடந்தேறவதற்கு மேல்மேலும் அநேக ஆஸ்திகர்கள் சேர்க்கு உற்சாகத்துடனும், அன்புடனும், தர்மத்தையும், ஸத்யத்தையும், கிலைசிறுத்து உதவிபுரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஐப்ந்தியாவங்கள்

கெ.	தேதி.	விஷயம்.	ஐப்ந்தியாவகர்.
1,2	1930 நூல் வைம்பர்மீ 8,9 வெதங்களைப்பற்றிய	வேதங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி.	பிரம்மழீ ப்ரோபெ ஸர் D. T. தார்தாசாரி யர் ஸ்வாமிகள் அவர்கள் M. O. L.
3	,, டிஸம்பர் 21 வெதங்களை.	பகவத்கீலத்.	ஸ்ரீமாண் K. A. ராங் களாவி அய்யங்கார்.
4,5,6	,, டிஸம்பர் 28,29,30 வெதங்களை.	பாகவதஸராம்.	பண்டிதரத்னம் தேர் முந்தூர் பிரம்மழீ T.K.
7	;; 31 வெதங்களை.	யகைப்ரச்னம்.	ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா.
8	1931 பிப்ரவரி 4 வெதங்களை.	பிராம்மணர்கள் தற்காலினிலைமை யும், அவர்களின் கடமையும்.	பிரம்மழீ V. S., இராமநாத சாஸ்திரிகள்.
9	,, மார்ச் 2 வெதங்களை.	ஸ்ரீமத்பாகவதம்.	பாலக்காடு அட்வகேட் பிரம்மழீ M. K. வெங்கடேசவரம்யர்.
10, 11	, ஏப்ரல் 4,5 வெதங்களை.	வேதங்கள், ஸநா தனதர்மத்தின் முக்கிய தத்துவங்கள்.	பிரம்மழீ V. S. இராமநாத சாஸ்திரி கள்.
12—15	, ஆகஸ்ட் 4,5,6,7 வெதங்களை.	ஸநாதன தர்ம மார்க்கக சரித்திரம், அதன் தத்துவங்களை ம் ஸநாதன தர்மத்தின் பிரகாரம் ஒவ்வொரு மனுஷனும் ஸ மூ ஹங்களும் கோமம் அடையவேண்டியவழி, விவாஹத்துவங்கள், பிராம்மணர்கள்,	பிரம்மழீ. U. P. கிருஷ்ண மாச்சாரியர்.
16	, செப்டம்பர் 29 வெதங்களை.	பிராம்மணர்கள்	பிரம்மழீ
17-19	, அக்டோபர் 1,5 வெதங்களை.	ஸந்தியாவங்கள்.	V. S. இராமநாத சாஸ்திரிகள்
20	, , 6 வெதங்களை.	புருஷார்த்தங்கள்	
21	, , 7 வெதங்களை.	லோகமும், வேதமும்	
கும்பகோணம், {		S. மஹாவிங்க அய்யர்.	
16—11—1931. {			கார்யதார்சி.

தஞ்சை ஜில்லா பிராம்மண மஹாஸபை கும்பகோணம்.
1930, ஜூலைமீ 1 வு முதல் 1931, அக்டோபர் மீ 31 முடிய
வரவு செலவு கணக்கு கோஷ்பாறு.

வரவு.			ரூபா. அ. பை.
1930 ஜூலை 1 வு இருப்பு துகை	...	நூ.	1110—5—7
வட்டியினால் வரவு	...	நூ.	37—13—1
சந்தா வரவு.	...	நூ.	77—5—6
		ஆஸ.	நூ. 1,225—8—2

செலவு			ரூபா. அ. பை.
குமாஸ்தா சம்பளம்	...	நூ.	235—0—0
ஸம்பாவனைகள்	...	நூ.	118—8—0
மீட்டிங்கு, உபநியாஸங்கள்	...	நூ.	27—0—0
அச்சுக்குவி வகையறு	...	நூ.	71—13—3
ஸ்டேஷனரி சாமான்கள்	...	நூ.	21—11—3
தொல், தந்தி வகையறு	...	நூ.	76...5—0
வண்டிசத்தம் சில்லரைச் செலவு	...	நூ.	25—15—6
கும்பகோணம்பாங்கு S.B.கணக்கில் இருப்புநூ.			632—3—10
பொக்கிஷதார் வசம்	...	நூ.	16—14—7
		ஆஸ.	நூ. 1,225—8—2

ஆடிட்டர் ரிபோர்டு

கும்பகோணம் தஞ்சைஜில்லா பிராம்மண மஹாஸபையின் 1-7-1930 முதல் 31-10-1931 முடிய வரவு செலவு கணக்கு களை ஏதேனும் வாய்க்காலங்களில் பரிசோதனை செய்தேன். கணக்குகள் சரிவர வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கும்பகோணம் {
16-11-31 }

C. V. வெங்கட்டராமய்யர்,
ஆடிட்டர்.

கிருஷ்ணதாசிரம சபை

ஆர்யதர்மத்தின் முக்கிய அம்சம் ஆசிரமதர்மம். இந்த ஆசிரமதர்மம் கைவிட்டதினால்தான் எம்முடைய சனுதனதர்மம் குறைக்கப்போய்விட்டது. அதை இப்பொழுதுகளும்மால் இயன்ற மட்டும், ஈசுவர கிருபையை முன்னிட்டு உத்தராணம் செய்ய பிரயத்தினப்படவேண்டியது. எந்த ஊரில் 10 ஆஸ்திக குடும்ப மிருக்கிறதை அவைகளைல்லாம் சேர்த்து ஒரு ஆஸ்திகசபை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நடவடிக்கைகள் முதலானது அவரவர்கள், மாத்ருபாஸையிலோ அல்லது தேவபாஸையான ஈம்ப்பிக்குத் தொடர்பாஸையிலோ நடத்தவேண்டும், அவர்கள் முக்கியமாக உபரகர்மம், காயத்ரீஜபம், மஹாசிவராத்திரி. கார்த்திகை தீபம், சங்கராந்தி, தீபாவளி மற்ற முக்கியமான தினங்களில் பொதுவாக இருக்கும் ஆலயங்களிலோ, அல்லது பொதுவாக இருக்கும் சத்திரம் முதலிய இடங்களில் கூடவேண்டியது. அப்பொழுது அந்த ஊரில்படித்து, போக்யதை உள்ளவர்களைக்கொண்டு சால்திரவிஷயமாய் பிரசங்கமேர, புராண சிரவணமேர செய்யும்படி செய்யவேண்டும். கூடியமட்டும் தென்தேசத்திற்கு அனுசாணையான “வைத்தினை தீக்ஷ்டீயம்” இவைகளைப்பற்றி ஐஞங்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய இவ்விஷயத்தைப்பற்றி சிலவுகள் ரொம்ப இருக்காது. அவரவர்கள் வீட்டில்நடக்கும் வைத்திக கர்மக்களில் கொஞ்சம் சம்பாவனை இதற்கு (பதாசக்தி) குறிப்பிட்டுவைத்தால் போதுமானது. இதில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது.

ஆஸ்திகப் பிரசாரம்.

தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியில் தெலுங்கு தேசம், கன்னட தேசம், மஹாராஷ்டிரதேசம், மலையாளம், மற்றும் லங்கை, யாழ்ப்பாணம், வடக்குதேச ஹிந்துஸ்தான் மற்றும் வெளிநாடுகளிலுமிருக்கிற ஆஸ்திகர்களுக்கும் இதேமாதிரி ஏற்பாடுசெய்ய பிரசாரக்கள் அனுப்பவேண்டியது அவசியம். மேலும் இந்த ஆஸ்திகளைப் புங்கிருக்கும் ஆலயங்கள் சரியானபடி நடத்தப்பட்டு வருகின்றன வா என்று கவனிக்கவேண்டியது.

இவர்கள் முக்கியமாக தேவபாஸை பயில்வது ஒரு அம்சமாக இருக்கவேண்டும். வடதேசங்களில் ஹிந்துக்கள் பொது

வரக அதிலும் பிராம்மணர்கள் சாதாரணமாக கீர்வாண பாஸை பயிற்சி உள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள். தென்னுட்டில் அதிலும் தமிழ்நாட்டில் ஆர்யபாலையானவைம் கிருதம் கூடினாகதி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் ஐங்களுக்கு ஆஸ்திக்யத்தில்கம்பிக்கையும், பக்தியும்குறைகின்றது. கட்டாயமாய் தேவபாலை பயிற்சிக்காக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும் ஒவ்வொரு இடத்திலிருக்கும் கைகீக புரோஹிதர்கள் கும்பகோணம் மடம் ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் பண்டித ஸதவில் பரீகைசெய்து ஸ்ரீமுகம்பெற்றவர்களாயிருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு கர்மாக்களுக்கும் தகவினை முதலான விவரங்களும் தற்காலத்துக்கு தகுந்தபடி நிர்ணயிக்கவேண்டும். இது முக்கியமாக பல பிரமுகர்கள் சேர்ந்து தீர்மானம் செய்யவேண்டிய விஷயம்.

ஆஸ்திக பக்தியுடைய கிருஹஸ்தர்கள் இவைகளைக்கவனி த்து அவர்வர்கள் இருக்கும் இடங்களில் ஒரு சபை ஏற்படுத்துவார்களென்று வணக்கமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், K. S.

ஆஸ்திகாச்ரமம்.

எப்பொழுது ஆசரமம் கைவிடப்பட்டதோ அப்பொழுது சுனை தர்மத்திற்கு இந்த புண்யபூமியில் குறைவுவந்தது. கிருஹஸ்தாசரமம் எவ்வளவு முக்யமாயிருந்தாலும் ஒரு காலத்தில் ஒரு ஆஸ்திகன் தன்னுடைய கடைசிநாளில் கூடியமட்டிலும் ஆசாரம், நியமம், சாஸ்திர சிரவணம், முடியுமானால் யோகாப்பியாஸம் முதலானது செய்வதற்கு இப்பொழுதுகூட இருக்கின்றார்கள். பென்ஷன்பெற்ற அநேக உத்தியோகத்தில் இருந்த வர்கள் பலபேர் காலத்தை எப்படி கழிப்பது என்று இருக்கிற பேர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆஸ்திக ஸபை போல வைத்திக சிரத்தையுள்ள சமூகங்கள் தகுந்த இடங்களில் சிறு “ஆசரமம்” ஏற்பாடு செய்தால் நலமாயிருக்கும். ஆசரமம் என்றால்பயந்து ஒடவேண்டாம். பழையபேரேயோழியவேறூன்றுமில்லை. இதற்காக காடு, மலை, வனங்கிரத்திற்குப் போகவேண்டாம். நல்ல காமத்தில் வசதியான இடத்தில் வதிக சிலவில்

லாமல் ஏற்பாடு செய்யலாம். அவரவர்கள் தன் கை சிலவிலேயே இருப்பர்கள், இதனால் அதிக சிரமமில்லை. முக்கியமாக மூன் ஏற்பாடுகள் செய்து ஒரு படித்த சாஸ்திரம் பயின்ற ஒருவித்வான் அல்லது பரிவராஜகரோ வைத்து நடத்தினால் மிக சிரேஷ்டம் முதலில் கும்பகோணம் பக்கத்தில் அருகிலுள்ள ஏதாவது ஒரு கிராமத்தில் ஏற்பாடு செய்யலாம். அதேமாதிரி ஒவ்வொரு புண்ய சேஷத்திரங்களிலும் ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது.

அதில் வலிக்கும் ஆஸ்திகர்கள் மற்றவர்களுக்கு சாஸ்திர பிரசாரம், வேதபிரசாரம் இந்த காலத்துக்குத்தகுந்த லோக சேவை முதலான து செய்ய சௌகர்யமாயிருக்கும்.

அதனால் ஆஸ்திக கணவான்கள் இதைக் கவனித்து ஆஸ்திக பக்கியுண்டுபண்ணவேண்டிய இந்த ஆசரமத்தை ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

K. S.

ஹிந்துக்கள்—ஆர்யர்கள்.

தற்காலத்தில் பாதகண்டத்தில்துறுஷ்கர், கிருஸ்தவர், பார்சிகள், பெளத்தர்கள், சமணர்கள் இவர்களைத்தனிற மற்றவர்களெல்லாம் ஹிந்துக்கள். (ஆர்யர்கள்) என்று அர்த்தமாயிருக்கிறது. தென்னுட்டில் ஜாதியிபன்னவென்றால் தன் ஜாதியைக் குறிக்காமல் பிராம்மணனல்லாதவரென்றுபுதுநடவடிக்கைகளில் ஒரு விந்தைகளைம்பிரியருக்கின்றது அதுபோல் ஹிந்து, ஆர்யன், என்ற பதத்தை எவ்விதமாக நிர்ணயம்செய்வதென்று தெரிய வில்லை. கணக்கில்லாத ஜாதிகள், ஆசாங்கள், நடவிக்கைகள் இவைகளிலெல்லாம் எது முக்கியம். இந்துக்களுக்கு பொது வென்று குறிப்பிடுகின்றது அசாத்தியமாயிருக்கிறது. சில ஹிந்துக்கள் ஸம்ஸ்கிருத பாதை அசல்தேசத்துபாதையென்கிறார்கள். சில ஹிந்துக்கள் ஜாதியைத் துலைக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். மற்ற வர்கள் ஜாதிதான் இந்த தேசத்திற்கு முக்கிய அம்சமென்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் கவனித்து

1. ஹிந்து அல்லது ஆர்யன் என்றால்பார்.

2. இந்த பல ஜாதிகளுக்கு பொதுவாககவனிக்கவேண்டிய ஆசாரம்னன்னா.

3. எல்லா ஹிந்துக்களுக்குமுக்கியமானகொள்கைன்னது
 4. இக்காலத்தில் பழையகாலவழக்கங்களானதேஷ்ட்ராட
 னம்தீர்த்தாடனம் இப்பொழுது அவசியமா.

(யிச்சிலனே பொழிய வேறு பன்ற அல்பம்) தீர்த்த இடங்கள் மற்ற இடங்கள் இப்பொழுது அன்யமதஸ்தர்கள் நடத்தேசம் பூரவும் பறங்கிருப்பனல்பழப் ஆசாம்சத்தமாயிருக்கிறதா. அல்லது கைவனிக்கவேண்டுமா?

இவைகளை விதவான்கள் கவனித்து தீர்மானம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுக்கிறேன். K. S.

ஆசாராநிர்ணயம்.

இப்பொழுது பல காரணங்களினால் ஆசாங்கள் நம்முடைய ஆர்யஜாதிகளில் சீர்குலைந்திருக்கின்றது. முக்கியமான பழபாஶாங்களை விடாமலும் சிஷ்டாள் சொன்னபடிக்கு விரோதமல்லாமலும் பிராம்மணஜாதிக்கு தற்காலம் தேசகாலத்தை உத்தேசித்து மூன்று வேதத்தார்களுக்கும் தனுஸரிக்கும்படி முக்கியமாக ஸம்ஸ்காரங்கள், அதைச் சேர்ந்த கல்பங்கள், பூஜாவிதகள், பிராயச்சித்தம், ஆலோசனை நிர்ணயம். வெளிநாட்டிமற்கு போய்வந்தால் அதற்கு பிராயச்சித்தம் இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து படித்த விதவான்கள் நாலாபக்கம் பறவியிருக்கும் நால்களிலிருந்து சேர்த்து ஒரே கிரந்தமாய்வெய்தால் ஆஸ்திக்கிராத்தை உடையவர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். அது தேவாஸவையில்தானிருக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தை சன்னிதானத்திற்கு தாங்கள் தெரிவிக்கும்படியாய்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். K. சுந்தரமய்யர்.

பாடசாலைகளின் உபக்ரமம்.

நாளது பிரஜாபதினால் கார்த்தினைக்மீ 58 (20-11-1931) வெள்ளிக்கிழமைத்தினம் காலை 7-30 மணிக்கு தனுவ்வெலக்கினத்தில் ஸ்ரீகாஞ்சிகாமகோடி பிடாதிபதி ஐகத்துக்குறுப்பிசங்கராசார்யஸ்வாமி கள் அவர்களின் அனுக்கறுத்தை முன்னிட்டு பழமார்ஜேரி ஸ்ரீமான் அப்யுவய்பர் அத்தை வேதாந்தபாடசாலையும், மஹா

மஹோபாத்யாய ஸ்ரீராஜா சாஸ்திரிகளவாள் சாஸ்திரபாட சாலையும், கும்பகோணம் ஸ்ரீஐத்தகுரு மடத்தில் உபக்ரமிக்கப் பட்டது. அந்தஸமயம் கும்பகோணம் அத்வைதஸபை கெளன் விலிர்களும், பல பண்டிதமணிகளும், அனேக ஆஸ்திர கனதன வான்களும், விஜயம்செய்திருந்தார்கள். சுபலக்கினம் வந்ததும் ஸ்ரீமடம் விநாயகர் ஸன்னிதியில் அர்ச்சன தீபாராதனாக்கள் நடந்தன, ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதி அவர்களின் ஸ்ரீமஹூர ஸன்னிதானத்திலிருந்து பரிபூரண பரமாத்மாவும் செய்து வீழ்ச்சி பல மாதிராக்கத் துக்கும் ப்ரஸாதங்களுடன் ஸ்ரீநாராயணராவ் அவர்கள் மூலமாக அனுபப்பட்ட ஸ்ரீமுகம்பூஜா ஸரஸ்பீராக மஹாஜனங்கள் பக்தசிகப்பத்துடன் சின்றுவிகாண்டு சிரவணம்செய்கையில் ஸ்ரீமடம் ஆஸ்தானவித்துவான் வெங்கட ராமசாஸ்திரிகளால் படிக்கப்பட்டது. உடனே ஸ்ரீமாண் அய்யு வைய்பரவர்களும், பிரமஸ்ரீ சாஸ்திர திலகம் மஹோபதேசகா யக்ஞஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களும் முறையே ஷட பாடசாலை களை அனுக்ஞா விக்னேசவரபூஜாபூர்வமாக ஸங்கறப்பத்து கிழவுப் பிரீதியும்செய்து உபக்ரமித்தார்கள். அய்யுவையர் வேதாந்த பாடசாலையில் அத்பாபகாரக சியமிக்கப்பட்ட வேப்பத்துர் பிரமஸ்ரீ வைத்வனுக்காஸ்திரிகளவர்கள் வந்திருந்தவித்யார்த்திகளை வைத்துக்கொண்டு சாந்திபூர்வமாக ஸா-த்திர பரஷ்ப பாடப்பிர வசனம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பிரமஸ்ரீ சாஸ்திர திலகம் மஹோபதேசகார, யக்ஞஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள் தீவிதர் அவாள் திருவாய்மலரந்தருளிய மத்துவமத வீத்துவம்ஸனம் முதலிய சிரங்கங்களில் அதற்காகவந்த வீத்தியார்த்திகளுக்கு பாடப்பிரவசனம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அன்று பாடம் ஆனதும் உத்திரசாந்திசொல்லி வீத்தியார்த்திகள் வந்தனம் செய் தார்கள். பிறகு இந்தபாடசாலேரபக்ரமத்திற்கு வர எளாகரியப் படாத மஹா மஹோபாத்யாய வித்தியாவாசஸ்பதி பிரமஸ்ரீ குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள் முதலிவர்கள் அனுப்பிய லெட்டர்கள் படிக்கப்பட்டன. அய்யுவையர், வகுக்கி அய்மாள் அத்வைத வேதாந்த பாடசாலை பழார்மேரி பிரமஸ்ரீ P. J. அய்யுவையரவர்கள் 1931 மூலமெப்பட்டம்பர்மீ 23 வளமுதி வைத்திருக்கிற ரிஷிஸ்டரான டிரஸ்ட்டுபத்திரத்தில்கண்ட ஷாத்துப் படி அதில்கண்ட மூலதனத்தைக்கொண்டு கும்பகோணம் அத்வைத ஸபையின் கெளான்விலாலால்நடத்தப்படவே ஒனுமென்ற ஷட அய்யு

அய்யாவர்களின் மனோபிஷ்டப்படி நடத்தப்படுமென்றும், இத்தகைய பெரியதர்மத்தைச்செய்யசிச்சயித்த அய்யுவையாவர்களின் பரத்தியமே பாக்டியமென்றும், பண்டிதக்ராமத்தில் பண்டித குலத்தில் ஜனித்த அய்யாவர்களின் வம்சமே போற்றத்தக்கது என்றும் பலவிதமாக அய்யாவர்களின் தர்ம சிந்தனையைப் புகழாதர் யாருமில்லை. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அத்வைத ஸபா கார்ய தர்சி ஸ்ரீமான் K. சுந்தராமய்யரவர்களின் ஆயிப்பிராயத்திற்கு இணங்கி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ M. K. வைத்துதய்யரவர்கள் ஷெ-விஷ யத்தை மிகச் சிறப்பித்து அரியதோர் உபன்யாஸமீசெய்தார். “மஹா மஹோபாத்யாய ஸ்ரீ-ா-ஜ-ா சாஸ்திரிகளவாள் சாஸ்திர பாடசாலை” என்பது ஈசுவர அவதாரபூதர்களான ஸ்ரீமத்துப்பெய்ய திக்ஷிதரவர்களின் வம்சத்திலவதறித்து விசேஷமாய் வித்தியோபதேசங்களையும் தர்மோபதேசங்களையும்செய்து அனேக சிஷ்டர்களையும், தர்மிகர்களையும் க்ருதார்த்தர்களாக்கி ஆசாரானுஷ்டாதி களில் வளிஷ்டாதிகளைப்போல் பரமபூஜ்யர்களாய் ராஜமன்னார்கு டியில் விளங்கிவந்த மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீதியாகராஜமகிஞ்தி ராஞ்சடய ஞாபகச்சின்றுமாய் சென்ற 1904-ம் வருஷத்தில் மன்னார்குடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆஸ்திகப் பிரபுக்களின் ஆதரவின்கீழ் பல வருஷங்கள் நடந்துவந்தது. சில வருஷங்களாக நின்றுவிட்டதை மறுபடியும் உஜ்ஜிவிக்கச்செய்யவேண்டுமென்று ஷெ-பாடசாலையின் ஆரம்ப தர்மகர்த்தாக்களில் இப்போதுள்ளவர்களான ப்ரம்மஸ்ரீ சாஸ்திரதிலகம் மஹோபதேசகர் யக்ஞஸ்வாமி சாஸ்திரிகளும், பிரம்மஸ்ரீ சித்தமல்லி சுப்ரமண்யசாஸ்திரிகளும், யத்தினம்செய்து ஷெ-பாடசாலையை இனிமேல் குடபகோணம் அத்வைதஸபை கொண்ணிலர்களே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு நடத்தவேணும் என்று கேட்டுக்கொண்டதை அனுஸரித்து ஷெ-ஸபை கொண்ணிலிலும் அங்கீகரித்திருக்கிறது. தன்றுநாயம் இன்றி இக்காரியம் நடைபெறுத்துபற்றி ஆஸ்திக கனதனவாண்கள் வேண்டிய திரவ்யஸ்காயம்செய்து ஷெ-பாடசாலை ஆசந்திரார்க்கம் நடக்கச்செய்யவேண்டுமென்று ஷெ-தர்மகர்த்தாக்களும் அத்வைத ஸபா கொண்ணிலர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள், ஷெ-ஸபக்ரம அழைப்புக்கணங்கி வந்தவர்களுக்கெல்லாம் உபசாரவார்த்தைகூறி சந்தன பல தாம்புலம்வழங்கஸபை கலைந்தது.

கார்த்திகையீர் ஈடு (21-11-1981)

மறுநாள் சனிக்கிழமை காலை 8-மணிக்கு சென்னை திவான் பகதூர் பிரம்மஶீ T. R. ராமச்சங்கிரய்பாவர்கள் ஷடு ஜகத்குரு ஸ்ரீமடத்தில் “ஸம்லக்குபார்ஷாஸிக்ருக்தி—பிராம்மணர்களின் கடமை” என்றும் விஷபத்தைப்பற்றி உபன்யாஸம் செய்தார்கள். வேறு வித்வான்களும் உபன்யாஸம் செய்வார்கள் என்ற அழைப்புப் பத்திரிகையில் கண்டிருக்தபடி காலை 8-மணிக்கு ஸபை கூடிற்று. முதல்காள் விஜயம் செய்திருந்தவர்களும் மற்றும் பல பிரமுகர்களும் விஜயம் செய்தார்கள். அன்றும் காலையில் துவிதீ யாவிர்த்திவிச்சித்தியில்லாமல் பாஷ்பபாடம் முதலிப் பாடங்கள் சாந்திபூர்வமாக ஸங்கரஹமாக நடத்தப்பட்டன. பெரியவர்கள் அனுப்பியிருந்த பூர்முக வரலாற்றைச் சருக்கமாகத் தமிழில் சொல்லி பூர்மஹா ஸன்னிதானத்தில் பூர்சாஸ்திரகளவாள் சாஸ்திரபாடசாலரபிகிருத்திக்காக பூர்ணாஞ்சிதும் செய்ததோடு ஒருவித்தியார்த்திக்கு மாதந்தோறும் கொடுக்கவேண்டிய உபகார திருவியம் ஒருவருஷத்திற்குள்ளதைவைவர்ண (பவன்)ஏபமாகவே அனுக்கிரகித்ததை பூர்சாயணாவுவர்கள் ஸபா கெளன்வீ வர்களிடம் சேர்ப்பித்து பூர்மஹா ஸன்னிதானத்தில் அனுக்ரஹ பூர்வமாயனுப்பப்பட்ட 150 ரூ. பெறுமானமுள்ள அத்துவத கிரந்தங்களையும் சேர்ப்பித்தார்கள். 8-30-க்கு பிரம்மஶீ T. R. ராமச்சங்கிரய்பாவர்கள் குறிப்பிட்டவிஷயங்களைப்பற்றி வெகுஅழ காகவும் வெகுஅருக்கமாயும், சபையோர்மனம் சந்தோஷப்படும்படி யாயும் சுருக்கில்மிருத்திகளிலிருந்து ஸமயோசிதமானமேற்கோளாட னும், பூர்பமாசார்யாள் பெருமை-அன்னர் உலகத்திற்குச்செய்த பாமோபகாரம் முதலியஆழந்த அபிப்பிராயம் வெளிப்படும்படியா யும்பக்திரளம் ததும்பும்படி உபன்யாஸித்து பெரிய தீக்கிதவாளு கையதிவ்பசரித்திரச் சுருக்கத்தையும், மன்னருகுடிபூர்சாஸ்திரிகள வாளுகையலதாசாரம்முதலியசிறந்தகுணுதிசயங்களைப்பற்றி அரிய பெரிய உபன்யாஸங்கெய்தார்கள். அதில் அவதாரபுருஷாளரான பரமாசார்யாள் பிரமிருத்திக்கிப்பித்த வைதிக வழியில் ஸனுதனதர்மி ஒவ்வொருவருமீபேவுதே பிராம்மணர்களின் கடமையென்றும், அதற்கு அப்புவய்யர் போன்ற தார்மிக சிகாமணிகள் உதாஹ ரணமென்றும், அழகாய் உபன்யாஸித்தார்கள். பிறகு சென்னை அட்வகேட் ஸ்ரீமான் K. பாலசுப்பிராமணியயர் அவர்கள் வெகு ரஸமாயும் வெகு அழகாயும், ஒரு மணிநேரம் அதேப் யாவிஷபங்களைப்பற்றியும் ஆர்பாவர்த்த தேசத்தின் பொறுமை

பைப்பற்றியும், மேதாகி வியாக்கியானத்தில் குறிப் அந்த ஆர்யவர்ந்த சப்பத்தின் வியுத்பத்தி அவசிபம் கெவனிக்கத்தக்கெதன்றும், அதிலிருந்து எவரது ஆகிக்கத்திலும் ஆர்யர்களுக்கு அழிவு இல்லையன்றும், அத்தகைய புண்ணிய பூஷியில்பிற்கு எனதனதர்மிகள் ஸ்வதர்மத்தை எவ்விதத்திலும்விடக்கூடாதென்றும் உபன்யஸித்தார்கள். சந்தனதாம்பூலம் வழங்க ஸபை கலைந்தது.

அன்றுமாலே 7-30க்குமேல் மண்ணர்குடி ஸ்ரீசாஸ்திரிகள் அவாளுடைய தவ்ப சரித்திரத்தை சித்தமல்லி பிரமஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சரஸ்திரிகள் உபங்யஸித்தார்கள். அன்றைப் பின்மே சாஸ்திரிகளவாள் சரஸ்திரபாடசரலைக்குச் சில பிரமுகர்கள் திரவ்ய ஸஹாயம் செய்தார்கள். அன்றுமதல் ஷட்டிரஸ்டு பாடசரலை கரும் ஸ்ரீமடத்திலேயே நடத்தப்படுகின்றன. வித்தியார்த்திகள் படித்துவருகிறார்கள். வித்தியார்த்திகள் வேதாதாத்தியயனம் செய்தவர்களாகவும், ஸாமான்யசாஸ்திரம் படித்தவர்களாகவும், சிஷ்டர்களாகவுமிருக்கவேண்டுமென்பதாகச் சொல்லப்படுன்றது. சாஸ்திரிகளவாள்பாடசாலையில்பிரஸ்தானத்யபாஷபம் படித்தவர்கள் தான் சேரலாம். அய்யுவையர்வேதாந்தபாடசாலையில்பிரஸ்தானத்யபாஷம் படிக்கவேண்டியவர்கள் சேரலாம். வித்யார்த்திகளுக்கு மீ 1-க்கு 15. ரூபாய் உபகாரத் திராவியம் கொடுக்கப் படுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தமாதிரி அகிகாரிகள் சேரவிருப்பினால் குட்பகோணம் அத்வைத் ஸபை கார்யதர்சிக்கு மனுசெய்துகொள்ளலாம். ————— ஆஸ்திரிகள்.

குறிப்பு:—சென்றவார கதைக்கொத்தில் குரு என்பதைமாற்றி குரு என்ற படிக்கவும்.

சிறுவருக்கான சிறுகதைக்கொத்து.

குருபக்தன்.கசன்

1. தேவரும் அஸூரும் ஒரு தங்கையின் பிள்ளைகள். தாய்யாத்திரம் வேறு வேறு. ஆதலால் குணமும் வெள்வேறு. நல்லருணமுடையவர் தேவர். கெட்டகுணமுள்ளவர் அஸூர். இவ்விருவருக்கும் ஒற்றைமை இருக்குமோ? திநம் சண்டைதான். சண்டையில் ஜயமும் அபஜயமும் யாருக்கு சொந்தம்? ஒரு ஸமயம் தேவர் ஜயிப்பார். மற்றொர் ஸமயம் அஸூர் ஜயிப்பார். தேவருக்குக்குரு மிருவள்பதி. அஸூரர்குரு சுங்கிராச்சாரியார்.

இரண்டு குருவும் நல்ல தபஸ்ஸாள்ளவர். ஆனாலும் அஸாரர் குருவினிடமில்லை அடூர்வு வித்தை இருந்தது. அது ஸுஞ்சிவினி எனப்படும். இதால் செத்தவரைப் பிழைப்பிக்கலாம். மந்தரத் தின் மஹிமை அளவில்லத்து.

2. இதனால் சுக்கர் அஸாரில் இருக்கவரைப் பிழைப்பித்து வந்தார். இதைக்கேவகுரு அறியார். ஆகலால் தேவர்கள் தம் குருவின் முத்தபுதல்வரான கசனை வேண்டிக்கொண்டனர். குருபுக்ரோ! சீரும் குருவுக்கு ஸமம். எங்களுக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும். சுக்கரிடம்பிசன்று ஸுஞ்சிவினியைக் கற்று வரலூம் என்றனர். தகப்பனைப் பணிக்கு உத்திரவுபெற்றுன் கசன். சுக்கரிடம்போனான். தன்னைச் சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள் எழுபடி வேண்டினான். நல்ல குணமும் அடக்கமுடிவுள்ள கசனை ஏற்றுக்கொண்டார் சுக்கர். நற்குணமுடையவரைச் சத்ருவும் வணக்குவான்.

3. தவராமல் குருபணிகிடை செய்தான். குருவின்பெண் தேவயானே. அவளை உடன் பிறக்கவன்பேர்ல் எண்ணினான். அவளுக்குப் பழங்களையும் புஷ்பங்களையும் கொண்டுவந்து கொடுப்பான். இருவரும்பிரிபாதல்நேகிதானார்கள். ஒருநாள் குருவின் பகவவமேய்க்க கசன்காட்டுக்குப்போனான். வழியில் அஸாரர்கள் இவைனப்பார்த்தார்கள். தேவர்வகுப்பைச்சோர்ந்த இவன்கம்குரு விடம் வித்தை கற்பதா என்று பொருமைகொண்டார்கள். துண்டுதுண்டாக கசனைவெட்டி நாய்க்கு ஆஹாரமாகப் போட்டு விட்டார்கள் பொருமையும்ஹிய்ஸையும் அஸாரர்கள்குணமாகும்.

4. ஸரயங்காலம் பசக்கள்மாத்திரம் வந்தன. கசனைக் காணவில்லை. அவன் தோழி தேவயானி, கசன் வருவான் அழிகான புஷ்பமும் ருசியான பழமும் கொண்டுவருவானென்று வரசவில் நின்று வழிபார்த்தாள். வரவில்லை. அக்னிதோத்ரம் செய்துகொண்டிருக்கும் அப்பாவிடம் போனான். அப்பா! கசனை காணேயோ! அவனில்லாமல் நான் சாப்பிடமாட்டேன் என்றான். ஸுஞ்சிவினிவித்தையால் அவனை எழுப்பிக்குப்பிட்டார். உடனே வந்துவிட்டான். எங்கே போயிருந்தாய் என்று தேவயானி கேட்டாள். நடந்ததைச் சொன்னான். வித்தையின் மஹிமையே மஹிமை!

5. மற்றொருதினம் தனக்கு புஷ்பம் வேண்டுமென்றாள் குருபுத்ரீ, கசன் காட்டிற்குப்போனான். செத்தவன் பிழைத் தலைக்கண்டு அஸாரர் கோபங்கொண்டார். மஹபடியும் இவனை

கொன்று அறைத்து வழுத்திர ஜலத்தில் கறைத்துவிட்டார்கள். காத்துக்காத்துப் பார்த்தாள் தேவயானி. கசன் வரவில்லை. அஸூரே கொன்றிருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தாள். சுக்ரிடம் வந்த கதரினான். மறபடியும் மந்தாத்தின் மஹிமையால் கசனை எழுப்பினார். இதை அஸூர்கள் பார்த்தனர். பரமதோபம் வந்துவிட்டது. முன்றும் முறைகொன்று சாம்பலாக்கிமதுவுடன் சுக்ரூர்க்கு கொடுத்துவிட்டனர். அதை அறிபரமல் அவரும் சாப்பிட்டுவிட்டார்.

6. முன்போலைவேதேவயானி கச! கச' என்றுகதறினான். பென் அவனிடம் வைத்திருக்கும் ஆசை அதிகம். அவனை அஸூர் அடிக்கடி கொல்லுகின்றனர். அவனை எழுப்பாகிட்டால் நம் பென் பிழைக்கமாட்டாள் என்று யோசித்தார் சுக்ரர். கசா என்று அழைத்தார் அவர்வயிற்றிருந்தே என் என்றான் துவன். ஆஹா என் வயிற்றில் எப்படி வந்தாய் என்றார். வந்தவழியைக் கூறினான். மதுபரனத்தால்வரும் தீங்கிது. இனிபாராவது பிராஹ் மனோர் மதுவைக்குடித்தால் மஹராபாதகம் செய்தவராவர். இவ் வுலக ஸாகமும் மறு உலக ஸாகமும் அவருக்கீலையெனச் சமித் தார். ஸ்வர்ணத்தைத்திருடுவது மதுவைக்குடிப்பது பிராஹுமனைக் கொல்வது குருபத்தீயுடன் மிப்பது இப்பாபம் செய்பவருடன் சேர்வது இவ்வைந்தும் மஹராபாதகம்.

7. குழந்தாய்! கசனை எழுப்பினால் நான் சாவேன். கசன் வேணுமா நான் வேண்டுமா? என்றார் சுக்ரர். இருவரும்கான் வேண்டும். ஒருவர் இல்லாவிட்டாலும் நான்பிழைக்கமாட்டேன் என்றாவன். கசனை அழைத்து அம்மந்திரத்தை உபதேசித்தார். சுக்கிரர் மந்திரத்தைச்சொல்லி அழைத்தார். கசன் எழுந்தான். சுக்ரர் இறந்தார். குருபக்தியால் தன்குருவுக்கு சாவுக்டாதென்று அதே மந்திரத்தால் அவனை எழுப்பினான். கசன் தர்மத்திற்கு பயந்து குருவிலிடம் உள்ள பக்தியால் தன்னை எழுப்பிய கசனை மெச்சினார் குரு. வித்தை முடிந்தது ஊருக்குப்போய்வா என்றார். அவனும் குருவை வணங்கிக் கிளம்பினான்.

8. தேவயானி இவனைக்கல்யாணம் செய்துகொள்ள ஆசை கொண்டாள். கசன் என் குருபுத்தி என் குருவுக்கு ஸமம். உன்னை மனப்பது சாஸ்திரவிரோதம். அதர்மத்தைச் செய்யலாமா? என்று நியாயமாக போதித்தான். அவள்மநதில் அது ஏறவில்லை என்னுசையைக் கெடுத்தால் உனக்கு இந்தவித்தை பலிக்காது.

என்று சாபங்கொடுத்தாள். அவன் தர்மம் தவராமலிருந்தால் அவனுக்கு மந்த்ரம் பலிக்காவிட்டாலும் அவன் மற்றவருக்கு அதை உபதேசம் செய்ததால் அவர்களுக்கு பலித்தது. தர்மத் தைக்கைவிடாததால் வந்த நன்றை இது இல்லையா?

9. சாஸ்திரவிதியை நீ மீறியதால் உன்னை ப்ராஹ்மணன் மணக்கமாட்டான் என்றுங்கசன் தேவபானியை. ஆதேபோல் கேவயானியை ஓர் ஷாத்ரியனே மணங்குக் கொண்டான். சாஸ்திரங்குறியபடி செய்வதே நலமல்லவா?

வாரவிருத்தாந்தம்.

· சிறந்தவேலை — திருவாவி திருநகரியில் ஸ்ரீபாகாலபக்தஜூர் ஸபையார் தநூர்மாஸத்தில் உடைக்காலத்தில் எழுந்து பகவன் நாமாவை பஜுனை செய்துகொண்டு ஆலயப் பிரதக்ஷிணம் செய்வ தாக தீர்மானித்தனர். ஏப்பொழுதும் காலையில் எழுத்திருத்தல் தேகாரோக்யம் என்பதுமாத்ரமல்ல. பரலோகத்திற்கும் ஸாதன மாகும். தேவர்களுக்குப் பகல்வேளை உத்தராயணம். அதற்கு முந்திய தநூர்மாஸம் அவர்களுக்கு அருளேடுதய வேண்டியாகுப் பாதங்களில் மார்க்க சீர்ஷமாக இருப்பதாக பகவான் கீழத்தில் கூறினார். ஆச்சமயம் பகவந்நாமாவை உச்சரிப்பது மிகவும் கிறந்த தர்மம். ஸகல பராதர்களும் அவ்வேளையில் எழுந்து பகவானை த்யாநம் செய்து இறுப்பஸூகம்பெற வேண்டுகை.

வழி காட்டுகிறார்:— தேவகோட்டையில் நகாத்தார் எனும் நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார்கள் ஓர் சிவன்கோயிலைக்கட்டி பரதி தினம் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்துவருகின்றனர். அவ்வாலவத்தில் ஓர் தர்மகர்த்தா தனது ஸொந்த சிலவில் ஸ்ரீராமாயண உபன்யாஸம் நடத்தினார். அது முடிந்தவுடன் ஸ்ரீஹாலாஸ்ய மாஹாதம் யத்தை உபன்யஸிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். ஆலயமல்லு மடங்கள் ஜீவனது பரலோக நண்மையையும் அளிக்குமிடம், ஆகலால் பரதிதினம் ஏதாவது ஸத்கதாகாலக்ஷேஷபங்களை அங்கு நடத்துவது மிகவும் உசிதமான கார்யம். கோஷிலத்திகாரிகள் இதைக் கவனிக்கவேண்டுகிறோம்.

பேரிய நன்கோடை:— அமராவதி ஜில்லாவைச்சார்ந்த ஓர் தார்மிகர் தனதுபாட்டனாருடைய ஞாபசச்சின்மாக 5000 ரூபா ஸயயும், சூண்டுதோறும் 500 ரூபாய்வரும் 50 ஏக்கர் நிலத்தையும் ஓர் பஞ்சாயத்தை ஏற்படுத்தி அவர்வசம் ஒப்படைத்திருக்கிறார். இந்தித்தைக்கொண்டு அஹிம்ஸையையும் ஸத்யத்தையும் ப்ரசாரம் செய்யவேண்டுமென்பது அவர் கொள்கை. இதைக்கொண்டு வர்ணுச்சமத்ரம் விரோதமில்லாமல் நேடி பிஃசாமசெய்தால் தாங்

பலத்தை தாதா அடைவர். எப்படி ஆயினும் மந்வந்து தாங்கம் செய்தமட்டில் அவரைக்கொண்டாடாமலிருக்க முடியாது.

ஸத்ஸங்கம் வாழ்க:—11வ மாலை சென்னை திலாஜிகல் ஹெல்கூல் ஸத்சங்கத்தல் நாலாவது ஸதுபகேச பகுதி பூர்த்தி யானது. ஆங்கிலம்கற்ற நமது மதமறியாமல் மதங்கொண்டு ஸம்முனோவர நிந்திப்பது தற்காலம் வெரு வைஜம். டெடி மாணவர்களுக்கு ஆஸ்திக்யம், சர்த்தை. விநயம் முதலியவைகளைப் புகட்ட டெடி கலாசாலைத்தலைவரும் உபாத்யமரும் படும் பாடு கொஞ்சமல்ல. பாமாயனீப் பாகவதம் திவ்யப்பந்தம் பொது தர்மம் என ஒவ்வொரு பகுதியிலும் எவ்வேறூ உபங்யாஸங்கள். தனித்தனி பண்டிதால் நடத்தப்பட்டது. யாணவரும் மற்றேருரும் மந்முவந்து உபங்யாஸகருக்கு னிசேனும் தக்க ஸம்மாநம்செய்கின்றனர். இனாப்மூலையில் கல்வியியத்தை ஏற்றும் பாக்யம் இக்கலாசாலைக்கே கிடைத்திருக்கிறது. ஸத்ஸங்கமும், கலாசாலையும் தலைவருடன் மாணவர்களும் வாழ்க!

பீரி ராமாலயம்:— தநுஷ்கோடி ஸ்டேஷனருகில் பீரி மான் பட்டணைதாதாசாரியர் மிகச்சயப்பட்டு பல்லாயிஃம் ரூபாய் சேர்த்து ஓர் அழகிய ராமர் கோவில் கட்டி அதனருகிகை யாத்ரீகர்கள் தங்குவதற்கும் ஓர் சிசாலமான இடமும் தீர்த்தம் முதலிய மற்ற ஸௌகரியங்களும் செய்திருக்கிறார். இதனால் பயன்பெறும் யாத்ரீகர்கள் மந்மா ஆச்சாரியரான வாழ்தலுவார்கள். உத்தம தீர்த்தக்கையில் உயர்ந்த ஆலைமும் ஸத்தமும் கட்டின இவ்வூர் பீரி ராகவனும் தர்மதீவலைதயும் நன்கு கடாக்கித்து ஆசோவதிப் பரான்ரே?

உடந்யாஸமும் ஸம்மானமும்:— ஈரோடு மஹாஜனங்கள் ஓர் வித்வானை அழைத்து பீரிமத்ராமாயணம், விவாஹம் ஸந்திபாவன் தனம் முதலிய விஷயங்களை உபங்யலிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தனர். உபங்யாஸகருக்கு ஓர் தங்கப்பதக்கம் ஸம்மானம் செய்தனர். குடும்பத்திற்கு வேண்டியதநத்தை மாத்ரபெற்று தர்மோபதேசமசெய்ய எண்ணிறந்த பண்டிதர்கள் முன்வருவர். ஆத விள்ள ஆஸ்திகர் முன்வந்து தாங்களும் சரவணம் செய்வதுடன் ஓர் குடும்பத்தைக்காத்த புண்யத்தையும் அடைவாரென நம்புகிறோம்.

இதிஹாஸோபன்யாஸம்:—14வ சென்னை விங்கசெட்டித் தெருவில் பீரிசங்காமடம் புராணப்ரஸந் ஸபையார் பீரிமஹாபார தத்தை உபங்யலிக்குப்படி ஏற்பாடு செய்தனர். ஏற்கனவே பதினெட்டு புராணங்களையும் பீரிமடத்தில் உபங்யலிக்க ஏற்பாடாயிருக்கிறது. ஆங்காங்கு இதேபோல் புராணேதிஹாஸங்களை உபங்யலித்து சிருத்யர்த்தத்தை மஹாஜனங்களுக்கு எடுத்து வரத்தால் உலக நன்மையுண்டு. பீரிவத்ஸ ஶோமதேவர்மா,